

Adventisterna, som för en tid hade tappat bort sin Herre, hittade nu åter honom – han var i det allra heligaste i den himmelska helgedomen.

I Daniel kapitel 7 får Daniel se ”en som liknade en människoson kom med himlens skyar”. Men han kommer inte till jorden: ”och han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom.” (v.13) Han kommer till den Gamle (Gud Fadern) i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Det var något som skulle göras innan Jesus kunde komma tillbaka till jorden.

Ett komplett sanningssystem

Förståelsen för helgedomen öppnade upp ett komplett sanningssystem för milleriterna. De upptäckte hur genomgående helgedomstemat är i Bibeln. Hela Uppenbarelseboken använder symbolik från helgedomen. Om man inte förstår helgedomen kan man inte förväntas förstå Uppenbarelseboken.

I Upp 1:12-13 ser vi Jesus, klädd i prästerliga kläder, stående bland de sju ljusstakarna. Det var i den första avdelningen av tabernaklet som vi hittar den sjuarmade ljusstaken. I Upp 4:5 ser vi återigen samma symbolik.

I Upp 8:3-5 ser vi fokus på tjänsten kring rökelsealtaret – en annan del av verksamheten i det heliga. I Upp 11:19 öppnas dörren till det *allra heligaste* och Guds *förbundsark* blir synlig. Genom Uppenbarelsebokens förlopp kan vi se en förflyttning från tjänsten i det heliga till tjänsten i det allra heligaste.

Helgedomen gav också insikt för andra saker. Om det finns en helgedom och en förbundsark i himlen så måste också de tio budorden (vittnesbördet) ligga i den. Och vi ser mycket riktigt i Upp 15:5 att templet i himlen kallas för ”_____ tabernakel”.

De tio budorden kan därför inte vara omintetgjorda eller förändrade, som de flesta då trodde. Sabbatsbudet kunde därför inte heller vara ändrat till söndag, utan måste ha samma bindande kraft som när det skrevs. Kraftfullare än någonsin framstod Jesus ord för dem i Matt 5:18: ”Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav inte en _____ i lagen förgå, förrän allt har skett.”

Milleriterna hade hittat Jesus igen, och med honom en hel rad andra upptäckter. I ödmjukhet tog de emot detta himmelska ljus. Är det din vilja att göra det samma?

Nästa presentation: Söndag 16 november, ”Vad väntar Jesus på?”

—Profetiskt Perspektiv—

på Jesus återkomst

Nr. 04

Vad gör Jesus nu?

Under jublande hosiannarop hade Jesus efterföljare lett sin konung på en åsna genom Jerusalem. Förväntningarna var enorma! Nu hade väl ändå tillfället kommit då Messias skulle sätta sig på Davids tron och krossa det romerska förtrycket? Vilken total förödelse deras hopp utsattes för när han, som de hade hoppats skulle befria Israel, bara några dagar senare spikades upp på et kors och dog. Tillråga på allt så kunde de, på söndag morgon, inte finna Jesus kropp i graven. I förtvivlan utbrister Maria: ”De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.” (Joh 20:13)

Den stora besvikelsen

På samma sätt hade milleriternas hopp omintetgjorts. Jesus hade inte kommit tillbaka den 22 oktober 1844 så som de förväntat. De hade tappat bort sin herre och visste inte var han befann sig. Vart var han? Varför hade han inte kommit? Vad gjorde han egentligen?

Datumet hade inte varit fel. Det stod lika fast som faktumet om Jesus dop, död och uppståndelse. Vari låg felet?

Vad är helgedomen?

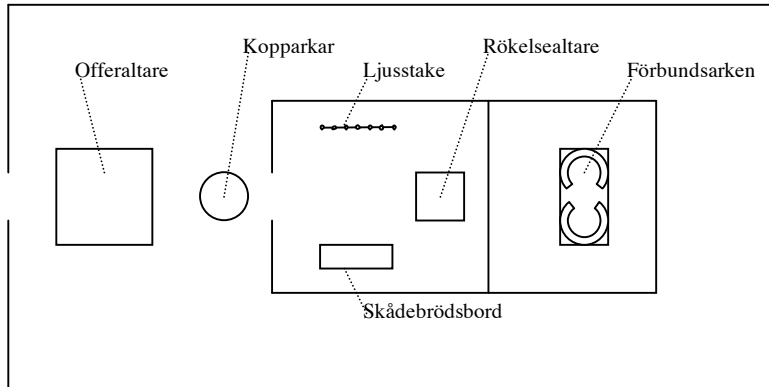
Nyckeln som öppnade upp förståelsen för den stora besvikelsen var förståelsen för *helgedomen*. ”Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas.” (Dan 8:14) William Miller hade godtagit den allmänt populära uppfattningen att helgedomen var jorden. Därför trodde han att Jesus skulle komma tillbaka för att rena jorden med eld vid slutet av de 2300 dagarna.

Men en grundligare undersökning av Skriften visade att helgedomen var något helt annat än jorden.

Efter uttåget ur Egypten befallde Gud Moses: ”De skall göra en *helgedom* åt mig, så att jag kan bo mitt ibland dem. Tabernaklet med alla dess tillbehör skall ni göra helt enligt de _____ som jag visar dig. Så skall ni göra.” (2 Mos 25:8-9) Gud fortsatte sedan att, i detalj, beskriva hur helgedomen skulle se ut och vilka föremål som skulle stå där.

Helgedomen bestod av en inhägnad och ett tält som kallades tabernaklet. På förgården stod ett offeraltare och ett tvättkar av koppar. Tabernaklet var indelat i två rum: det heliga och det allra heligaste.

I det heliga stod en sjuarmad ljusstake, ett bord med bröd på och ett rökelsealtare. I det allra heligaste stod endast en möbel: förbundsarken. Denna var en förgylld låda med två gjutna guldänglar på locket. Inuti arken låg *de tio budorden* – även kallade _____ (2 Mos 25:16, 2 Mos 31:18, 1 Kung 8:9). Helgedomen i öknen blev under Salomos tid ombyggd till ett tempel.

Den dagliga tjänsten i helgedomen

När en person syndade var han/hon tvungen att ta ett felfritt djur (ofta ett lamm) till helgedomen, lägga sina händer på djurets huvud, bekänna sina synder över det och därefter skära halsen av det.

”Syndens lön är _____” (Rom 6:23). Men genom offersystemet undervisade Gud Israeliterna att någon oskyldig skulle komma och dö i den skyldige syndarens ställe. Varje gång syndaren genomförde denna fruktansvärda ritual visade han/hon sin tro på ”Guds Lamm som tar bort världens _____” (Joh 1:29). De påmindes också om syndens groteskhet och allvar.

När djuret slaktats och bränts tog prästen, som tjänstgjorde i helgedomen, en del av blodet och förde in det i den första avdelningen i helgedomen.

Synden transporterades på så vis från syndaren in i helgedomen. Detta skedde dagligen under hela året (Heb 9:6).

Försoningsdagen

Men en gång per år skulle helgedomen renas från alla synder som kommit in där. Denna dag kallades försoningsdagen.

Under denna allvarliga dag var hela Israels folk samlat kring helgedomen för att rannsaka sig själva. Endast de synder som kommit in i helgedomen kunde renas därifrån.

Två getter valdes ut, en för Herren och en för djävulen. Herrns get slaktades i vanlig ordning, men i stället för att ta blodet in i det heliga, så gick översteprästen denna gång in i det allra heligaste och stänkte blodet på locket till arken (se 3 Mos 16). Sedan gick prästen ut och ”tog med sig” synderna och bekände dem över djävulens get (syndabocken). Denna leddes därefter ut i vildmarken.

En himmelsk helgedom

Enligt Bibeln finns det en himmelsk helgedom (Heb 8:1-5, 9:24, Upp 11:19, 15:5). Föremålen och tjänsterna i den jordiska helgedomen var endast ”en skuggbild” av föremålen och tjänsterna i den himmelska helgedomen. Alla föremål och tjänster i den jordiska helgedomen hade alltså sin motsvarighet i den himmelska.

Slaktandet av djur på offeraltaret symboliserade och motsvarade Jesus död på korset (1 Kor 5:7, 1 Pet 1:18-19). Prästens tjänst och medling för sitt folk motsvarar Jesus, vår översteprästs, tjänstgöring och förbön i den himmelska helgedomen (Heb 7:25).

När vi bekänner våra synder stiger de som rökelse upp till den himmelska helgedomen (Upp 8:4). Där tar Jesus dem och täcker dem med sitt eget blod och placerar dem i den himmelska helgedomen. Detta är vårt dagliga offer.

Men den himmelska helgedomen måste då också renas (se Heb 9:22-26). Försoningsdagen måste starta i himlen. Men när gör den det?

Helgedomens rening

”Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar, sedan skall *helgedomen* _____ och återställas.” (Dan 8:14) Detta kan inte handla om den jordiska helgedomen eftersom den inte existerade år 1844. Detta måste handla om den himmelska helgedomen.

Plötsligt klarnade besvikelsens mysterium för milleriterna – Jesus skulle inte komma tillbaka år 1844. Han skulle träda in i det allra heligaste för att påbörja den himmelska försoningsdagen!